

יחזקאל רחמים

וכמה שהיא נשענה

קטעים נבחרים מתוך המחזור "אמא שלי"

*

אמא שלי מתו לה. בנעוריה מת לה
אביה, יחזקאל, שלא קם מנתוח; ומתו לה
שני ולדות תאומים שהפילה; ומת לה חותנה,
עבדאללה, שיום אחד הגיע אל דירתה
ביפו ג' בסוף יום עבודה בבנין, אמר
לה "אני הולך היום למות. רק שתדעי."
ובאמת מת. אמא שלי הייתה אז בהריון
עם טיראנה ונסתה להרים אותו מהרצפה;
ומתה לה טיראנה התינקת, בת חמשה
חדשים, שנולדה חולה; ומת לה בעלה,
דוד (נוהד), שלילה אחד עלה אל הגג;
ומת לה בנה, עובדיה, ממחלה אוטואימונית
מתמשכת; ומת לה אחיה, דוד (דייב),
בתאונת טיסה בשמי חיפה; ומתו לה
עוד כמה, בדרכים יותר רגילות.
אמא שלי, מתו לה.

*

אמא שלי, מתה לה המורה שקלה
בכתה א'. בגלל זה כשאמא שלי לא יודעת
היא צוחקת ואומרת:
"אני לא יודעת. המורה שלי
מתה לי בכתה א'."

*

אמא שלי כאב מדמם עדין.
כשהתינקת טיראנה נולדה, הרופאים
אמרו שאין לה סכוי, שהיא לא
תחזיק אפלו חדש, ועדיף לא
להוציא אותה מבית החולים.
חמשה חדשים אחר כך,
כשטיראנה נפטרה בבית,
אמא שלי קרסה.

יותר משלשים שנים אחר כך,
אמא שלי ספרה לי בלילה אחד
שהזמינו אותה למשטרה.
"הם חשבו שאולי אני
הרגתי אותה," אמא שלי אמרה
בכאב מדמם עדין.

*

אמא שלי עבדה נקיון במשרד עורך-דינים ישן.
כשנקתה במשרדים ואני נקיתי במטבח, המקרר העתיק
משך אותי אליו בכח והחזיק לי את הלב.
אחר-כך, בפנת המטבח, פרעתי להתאושש
מהחשמל, ולא אמרתי לה דבר. אחר-כך
נקיתי טוב-טוב-טוב, כמה שיכלתי טוב,
רק שהיא לא תצטרך לגעת.
כשראתה אותי נבהלה, שאלה אם אני מרגיש טוב.
שאלה אם אני בסדר, אם אני בטוח בסדר.
הנהנתי שכן.

*

אָמָא שְׁלִי הִתְקַשְׁרָה יוֹם אֶחָד לְאִמָּא שְׁלָה.
"אָמָא, אָמָא שְׁלִי אִמְרָה לְאִמָּא שְׁלָה,
"אָמָא, אָנִי אֶלְמָנָה."
אָנִי שָׁמַעְתִּי אֶת זֶה.
אָמָא שְׁלִי הִיְתָה אֶז בַּת
שְׁלוֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה וָאַרְבָּעָה חֲדָשִׁים,
עִם שֵׁשׁ יְלָדִים, אָנִי,
מֵהָר מְאֹד הַפְּסָקְתִּי לְהִיּוֹת
יְלָד. לְהֵרְבֵה מְאֹד זְמַן
הַפְּסָקְתִּי.

*

אָמָא שְׁלִי, כְּמָה מֵהָר
גִּדְלָתִי כְּתַפִּים לְמַעֲנָה.
וְכֵמָה שְׁהִיא נִשְׁעָנָה.

*

אָמָא שְׁלִי בּוֹכָה בְּסֻלּוֹן.
עִם זְכוּכִית מְגַדֶּלֶת בְּיַד הִיא קוֹרֵאת
לְאַטָּה פְּסוֹת מַחֲיִיָּה שְׁלָה
בְּכַתֵּב עֵת סְפָרוֹתִי
אֶלִיטִיסְטִי.